

**Brandhout of
briketten
om de winter door te
komen**

Warmte en hoop

Kou of honger, een onmogelijke keuze.

In Albanië, Armenië en Moldavië leven talloze mensen in diepe armoede. Omdat ze te weinig geld hebben, staan zij voor een hartverscheurende keuze: **eten kopen en kou lijden, óf brandhout kopen en honger lijden...** Wat zou u doen?

Met deze vraag deden we een dringende oproep om gezinnen die in armoede leven te helpen de gure wintermaanden door te komen. Voor duizenden mensen is dat geen vanzelfsprekendheid. Voor hen is de winter niet alleen koud – hij is ronduit beangstigend. Want hoe kun je kiezen tussen kou en honger? De dagelijkse strijd tegen de kou komt boven op de zware last van een leven in armoede. De kosten van levensonderhoud blijven stijgen, terwijl de steun van de overheid nauwelijks toereikend is.

Dankzij de gulheid van de donateurs heeft Mensenkinderen **2.330 gezinnen** kunnen helpen. Gezinnen die, dankzij brandhout of briketten, niet meer hoefden te kiezen tussen kou en honger. Door het ontvangen van brandhout of briketten konden zij geld besparen en zo inkopen doen voor hun dagelijkse maaltijden. Dankzij u kregen zij niet alleen **warmte**, maar ook een sprankje **hoop**.

2330 gezinnen die de winter van 2024/2025 niet alleen hebben overleefd, maar zich ook even minder kwetsbaar voelden.

Vervoer een uitdaging

Voor veel gezinnen in Moldavië is de winter elk jaar een grote uitdaging. Door lage inkomens is er vaak geen geld voor basisbehoeften, laat staan voor duur en moeilijk verkrijgbaar brandhout of briketten.

Ook het vervoer is lastig: grote vrachtwagens kunnen de smalle dorpswegen vaak niet bereiken. Mensenkinderen werkt samen met lokale kerken. Lokale kerken moeten dan extra transport regelen om het hout bij de mensen te krijgen.

Het brandhoutproject brengt echte hoop. Elk jaar kloppen mensen bij hun voorganger aan, op zoek naar hulp. Sommigen noemen het ontvangen van hout zelfs een wonder van God — precies op tijd, wanneer hun voorraad op is en de kou binnensluipt.

Dit project is meer dan praktische hulp; het is een tastbare uiting van Gods liefde. Dankzij uw steun kunnen we die liefde blijven delen.

Een warm antwoord

Dank voor uw steun – samen brachten we warmte en hoop

We zijn de **Kerk Jezus Het Levende Woord in Lozova** dankbaar voor de waardevolle samenwerking met Mensenkinderen. Dankzij uw steun konden we deze winter vele gezinnen in armoede helpen met brandhout, kolen en briketten.

Voor veel gezinnen in Moldavië is de winter een zware periode. Verwarming is duur, en voor velen onbetaalbaar. Vooral ouderen en plattelandsgezinnen leven in koude huizen en doen hun best om met minimale middelen de winter door te komen.

Mensen klopten bij de kerk aan met de vraag om hulp — en dankzij dit project konden we hen een warm antwoord geven. Meer dan 28 vrijwilligers uit Ungheni, Cornești, Sculeni en het rehabilitatiecentrum in Cornesti zetten zich met hart en ziel in om hulpgoederen te verspreiden.

We deelden geen standaard pakketten uit, maar stemden de hulp af op de nood van elk gezin. Wat iedereen kreeg, was aandacht, zorg en een teken van Gods liefde.

Dankzij u brachten we niet alleen warmte in huis, maar ook hoop in harten.

Stookhoutproject

Het **jaarlijkse stookhoutproject in Albanië** is een **logistieke uitdaging**. De officiële periode voor aankoop en transport loopt van oktober tot eind november en staat onder streng politietoezicht. Dankzij een speciale toestemming mogen we na deze periode ook lokaal hout aankopen, waarvan het transport later plaatsvindt.

Het hout wordt in meterstammen geleverd, ter plekke opgemeten, in stukken gezaagd en met de hand ingeladen. Vervolgens wordt het huis-aan-huis bezorgd — bij ouderen zelfs tot in de hal of op het balkon.

Dankzij de gulle donaties uit Nederland konden vele gezinnen hun huis verwarmen. Niet alleen **warmte in huis** maar ook **warmte in het hart**.

Verhalen van geloof en hoop

Ons busje stopt bij **Serafima**, een oudere vrouw die trouw naar de kerk gaat. Ze heeft een zwaar leven, met gezondheidsproblemen en twee volwassen zonen. De jongste helpt haar zoveel hij kan; de oudste kampt met een psychische stoornis en is net terug uit het ziekenhuis.

Wanneer we aankomen, komt Serafima huilend naar buiten. Ze vertelt over de moeilijke situatie met haar zoon en wacht op haar volgende pensioentje om hem opnieuw te laten opnemen. Als ze wat tot rust komt, vertel ik haar dat de Heer aan haar gedacht heeft en weet van haar zorgen. Hij heeft vandaag briketten voor haar gebracht, zodat ze het deze winter warm kan hebben. Ze valt stil, zichtbaar ontroerd.

We laden de briketten uit; haar jongste zoon helpt enthousiast mee en zegt trots: **“Kijk mam, hoeveel we gekregen hebben!”** Aan het eind vraagt Serafima: **“Waarom geeft jullie kerk wel spullen weg, maar moet ik bij de Orthodoxe kerk altijd betalen?”** Ik vertel haar dat de Heer van iedereen houdt en dat Hij niet alleen warmte geeft in de vorm van briketten, maar ook vergeving, vrede en blijdschap – gratis, uit genade.

Dankbaar nemen moeder en zoon het geschenk aan. Wij bidden dat ze ook de warmte van Gods liefde mogen ervaren.

mensenkinderen
voor mensen in nood

Samen met haar buurvrouw komt **Tanea** al enkele maanden trouw elke zondagmiddag naar de dienst in Vorniceni. Vooral de liederen spreken haar erg aan, net als het feit dat de Bijbel wordt uitgelegd.

Tanea leeft alleen en heeft een net huishouden. Ze leeft van ongeveer 100 euro per maand, dat grotendeels opgaat aan levensmiddelen en vaste lasten. Brandhout en andere grote uitgaven zijn voor haar moeilijk te betalen; daarvoor moet ze hard sparen.

Toen we de briketten kwamen afleveren, had het net de nacht daarvoor geregend en was het voor haar poort een glibberige modderpoel. Zodra ze ons busje zag, kwam ze naar buiten en begon actief mee te sjouwen. De briketten werden eerst bij haar poort opgesteld, maar toen we wegreden haalde Tanea een klein karretje en bracht de stapel briketten naar haar huisje, zodat ze niet nat zouden worden of gestolen.

Als dank voor onze hulp kregen we een zakje zelfgebakken koekjes. Tanea was erg dankbaar voor de briketten, omdat ze heel goed weet hoe lang ze moet sparen voor zo'n berg. Dit cadeau nam ze dan ook met blijdschap aan.

We bidden dat Tanea de Gever van alles persoonlijk zal leren kennen.

Getuigenis van trouwen en hoop

Christina is een vrouw van zestig jaar. Ooit werkte ze als arts in de hoofdstad Chisinau, nadat ze met succes haar studie geneeskunde had afgerond. Ze had dromen, plannen en een toekomst voor zich. Maar toen haar ouders ziek werden, koos ze zonder aarzelen voor wat ze als haar plicht zag: terugkeren naar haar geboortedorp om voor hen te zorgen. Als enig kind nam ze die verantwoordelijkheid volledig op zich.

Twintig jaar lang wijdde Christina haar leven aan de zorg voor haar ouders — haar moeder, die blind was, en haar vader, die meer dan tien jaar bedlegerig bleef. Het waren zware jaren vol opoffering en eenzaamheid. Ze had geen eigen gezin, geen tijd voor zichzelf, maar ze deed alles uit liefde en toewijding.

Na het overlijden van haar ouders bleef Christina alleen achter. Het huis waarin ze woont verkeert in slechte staat. Ze kampt met hartproblemen en leeft van een kleine uitkering — te weinig om van te leven, laat staan om brandhout te kopen. Vaak zit ze in de kou, dik ingepakt, terwijl ze probeert de bittere winter door te komen. Soms gaat ze de heuvel op om takken te zoeken die door de wind zijn afgebroken. Maar het hout is vaak nat en groen; het geeft veel rook, maar weinig warmte.

Toch ziet Christina Gods hand in de hulp die ze ontvangt. Toen haar hout werd gebracht, vulde haar huis zich niet alleen met warmte, maar ook met dankbaarheid. Met tranen in haar ogen zei ze:

"Dit hout is Gods zegen. Hij zorgt voor mij, zelfs nu ik alleen ben. Ik vertrouw nog meer op Hem, want Hij vergeet mij niet."

Hemels geschenk

Als ouder wordt je er toch rade-loos van als je niet kunt zorgen voor warmte in je huis. Veel gezin-nen wonen in huizen waar het bin-nen net zo koud als buiten is, om-dat gaten en kieren zorgen voor vrij spel door de immense koude wind. Er zijn gezinnen die niet eens een huis hebben en in een container moeten leven. Kinderen moeten rillend van de kou naar school omdat er geen geld is om hout te kopen. Als ouder zie je het lede ogend aan. Het is dan ook een geschenk uit de hemel als er hout gebracht wordt. Hout om de kachel te laten branden zodat de kou verdreven wordt en de kamer vult met warmte. De kachel die gelijk dienst doet als kooktoestel om het eten te bereiden. De dank-baarheid is groot omdat kinderen, niet meer klappertandend en met een goed ontbijt, naar school te zien gaan.

mensenkinderen
♥ voor mensen in nood

Gods vuur brandt

Dankzij de **steun van betrokken donateurs** kan Mensenkinderen brandhout kopen. Zo brandt de kachel weer in huizen waar het anders koud zou zijn — een **zichtbaar teken van Gods liefde**, gedeeld door mensen die hun naaste niet vergeten.

Dank aan God voor uw vrijgevigheid

Elke bundel hout, elke briket, vertelt het verhaal van hoop. Waar kou en zorgen waren kwam warmte en blijdschap. De mensen die u op de foto's ziet, **danken God voor uw vrijgevigheid.** Door uw liefdevolle steun hebben zij niet alleen vuur in hun huis, maar ook nieuwe moed in hun hart ontvangen.

